

Питання, що регулюються Конвенцією ООН по ліквідації всіх форм дискримінації щодо жінок	Ґендерні загрози 2013	Заходи, зроблені в напрямку подолання загроз / коментарі	Рекомендації з використання стратегій для ліквідації ґендерних загроз	Плани на 2013
Стаття 2: Дискримінація	Бездіяльність держави та неспроможність захистити жінок від порушення їх прав в ґендерно-стереотипних програмах у ЗМІ та поширенні сексистської реклами.			
	Використання образливих та принизливих образів жінок у сучасному медійному просторі України і відсутність реакції з боку держави. Постійні випуски сексистських та ґендерно-дискримінаційних програм, публікацій у ЗМІ та рекламному просторі			
	Більшість людей в Україні не усвідомлюють, що таке «сексуальні домагання» і що треба робити у разі попадання в подібну ситуацію.			
	В Україні не існує досвіду успішних судових практик щодо подібних справ.			
Стаття 3: Національний механізм утвердження ґендерної рівності	Переформатування центральних органів виконавчої влади та їх підрозділів на місцях.			
	Реформування державних структур призвело до розмежування повноважень всередині Міністерства соціальної політики питань, які стосуються попередження насильства в сім'ї та питань ґендерної політики.			

	Державні службовці, відповідальні за гендерну політику на національному та місцевому рівнях в більшості випадків перевантажені, не володіють відповідними знаннями, знаходяться під впливом гендерних стереотипів.			
	Відсутня національна програма утвердження гендерної рівності. Попередня програма завершена 2010.			
	На обласному рівні програми утвердження гендерної рівності прийняті не в усіх областях (скільки?)			
	Загроза втрати матеріальної бази (регіональні гендерні ресурсні центри) та людського потенціалу (підготовлені гендерні експерти та експертки для роботи на регіональному рівні) у зв'язку з адміністративною реформою.			
Стаття 4: Тимчасові спеціальні заходи	Повністю відсутні плани чи окремі тимчасові спеціальні заходи			
Стаття 5: Гендерні стереотипи	Бездіяльність держави та неспроможність захистити жінок від гендерно-стереотипних ставлень на ринку праці.			
	Гендерно-стереотипні ставлення унормовані в інформаційних матеріалах з опису професій (ІМОП), які пропонуються усіма державними центрами зайнятості. Бездіяльність держави щодо протидії кампанії, організованої про-релігійними громадськими організаціями та групами на протидію гендерній політиці.			
Стаття 6: Торгівля	Ухвалено комплексний закон «Про протидію торгівлі людьми»			

жінками й проституція	(інше все гаразд?)			
Стаття 7: Політичне й громадське життя	Низький відсоток жінок серед народних депутатів (порахуємо, обласних та міських рад.			
	Низький відсоток жінок в уряді (порахуємо)			
	Відсутність жінок серед голів обласних державних адміністрацій.			
	Проект нового виборчого закону не містить положень про ґендерне квотування.			
	Вибори до Верховної Ради 2012 мали чисельні факти порушень, які мали ґендерну складову (підтвердження)			
	Не прийнята національна програма утвердження ґендерної рівності на період до 2015 року.			
Стаття 8: Участь у роботі на міжнародному рівні	Відсутність офіційних даних щодо кількісних та якісних показників чисельності жінок у міжнародних делегаціях та представництвах України в інших країнах.			
Стаття 9: Національність	Збільшення кількості емігрантів та емігранток з мусульманських країн й вплив мусульманської культури та цінностей, що є різновекторною із ідеями ґендерної рівності.			
	Відсутність системи охорони прав жінок-емігранток.			
	Маніпулювання окремими поняттями „національної ментальності та традицій”, відірваними від загального, не заангажованого історичного та сучасного суспільного контексту, посилюють ґендерну дискримінацію, зневажають й принижують роль жінки у розвитку українського суспільства. Масовий і масований вплив на суспільну свідомість щодо викривлення розуміння поняття «ґендер» і			

	ототожнення його з поняттям «гомо сексуальність» (в деяких районах Івано-Франківської області опитування показали, що 90% опитаних ототожнюють ґендер і гомо сексуальність(!)			
	Не враховуються інтереси й потреби жінок з етнічних меншин, що призводить до посилення ґендерної дискримінації в контексті неповаги до етнокультурних особливостей етногруп українського суспільства.			
Стаття 10: Освіта	Система державної освіти потребує впровадження системних ґендерних підходів. В той же час не існує державної системи підготовки фахівців з ґендерної проблематики у системі ВНЗ.			
	Внаслідок епізодичного включення ґендерної компоненти в державну начальну, середню та вищу освіту в освіті продовжують існувати різновекторні підходи, що безумовно гальмує процес впровадження ідей ґендерної рівності в цілому у суспільстві.			
	Обмеженість у доступі жінок до навчання в системі професійно-технічних навчальних закладів за спеціальностями, які мають більший попит на ринку праці, тому що пов'язані з використанням новітніх технологій, та забезпечують більшу економічну незалежність/стабільність.			
	Державні стандарти професійної освіти (за компетенціями, конкретними професіями), містять стереотипний розподіл професійної освіти за „жіночими” та „чоловічими” спеціалізаціями, що відображається в дискримінації жінок за правом вибору професії та у подальшому працевлаштуванні.			
	Низький рівень регулювання працевлаштування жінок – випускниць професійно-технічних навчальних			

	закладів.			
Стаття 11: Працевлаштуван ня	Роботодавці, як у приватному, так і в державному секторах, регулярно підкреслюють бажану стать працівника в оголошеннях про вакансії та використовують інформацію про сімейні обставини, яку вони вимагають під час співбесід, аби відмовити жінкам у роботі. Вимоги щодо віку та зовнішності теж стають перепорою, навіть якщо жінки цілковито відповідають посаді за своїми професійними якостями.			
	країнське законодавство забороняє жінкам обіймати певні посади та виконувати певну роботу. Такі заходи мали на меті захистити жінок від важких та небезпечних умов праці. Але кількість цих обмежень перевищує прийняті міжнародні норми регулювання праці жінок, а визначені українським законодавством інструменти захисту жінок базуються на необ'єктивних критеріях, що суперечать принципам ґендерної рівності, справляючи дискримінаційний ефект на жінок, знижуючи їх конкурентоспроможність на ринку праці.			
	Нехтування у багатьох випадках роботодавцями нормами трудового законодавства щодо забезпечення гарантій зайнятості для осіб з сімейними обов'язками, низький рівень обізнаності керівників органів управління, підприємств, установ та організацій, командирів військових формувань щодо ґендерних питань, відсутність належної правової допомоги на місцевому рівні, а також низький рівень правових знань у самих жінок стосовно механізмів захисту своїх прав.			
	У більшості в малому та середньому бізнесі жінки, які			

	<p>працюють як найнятий персонал на мають трудових книжок, не заключають контрактів або трудових угод так як це є додатковим тягарем для їхніх зарплат а власники не бажають за них платити податок. У першу чергу це: відсутність трудового стажу, відсутність виплат лікарняних, щорічних відпусток та інших видів соціального захисту. Державні органи інспектування перевіряють тільки наявність медичних довідок, а не соціальну захищеність працівниць. (Я думаю, що це повною мірою стосується не тільки жінок, а й чоловіків. Я б це додала) Це має переважний вплив на жінок, бо вони більше представлені у відповідних сферах малого бізнесу – торгівлі, громадському харчуванні тощо.</p>			
	<p>Відсутність організованої та системної протидії сексуальним домаганням в сфері праці (замовчування випадків, перепони у розгляді справ в судовому порядку, інше)</p>			
<p>Стаття 12: Охорона здоров'я й планування сім'ї</p>	<p>Масове закриття ФАПів, лікарень, шкіл в сільській місцевості ускладнює і без того обмежений доступ жінок до відповідних послуг, а також позбавляє їх робочих місць, кількість яких в селі також обмежена. Окрім того, згадані кроки руйнують хитку інфраструктур села призводячи його до занепаду і руйнування. У більшості дівчата та жінки з малих міст та сіл не мають достатньо коштів на транспорт та на лікування і часу для отримання якісних послуг.</p>			
	<p>Жінки та ВІЛ. Місцеві органи влади не звертають уваги (так як вважають їх ізгоями) і не створюють умов для полегшення життя жінок, які живуть з ВІЛ/СНІД, дівчат, які працюють в секс бізнесі. Всі вони мають подвійну</p>			

	<p>дискримінацію: як ті що мають ВІЛ, ті які займаються проституцією, так і те, що вони в останню чергу можуть отримати медичну допомогу: піклування про дітей та сім'ю не дозволяє їм мати час для отримання допомоги, насильство в родині або від сутенерів, робота або залежність від сутенера та клієнта. На сьогодні тільки за наявності громадських організацій жінки можуть отримати допомогу.</p>			
	<p>Непродумані дії щодо збільшення виплат у зв'язку із народженням дитини та відсутність заходів, що передбачають підвищення відповідальності батьків до виховання дітей, призвели до підвищення рівня народжуваності у соціально неадаптованих сім'ях.</p>			
	<p>Наступ на репродуктивні права жінок з боку релігійних організацій. Зареєстрований законороект про заборону абортів за бажанням жінки</p>			
Стаття 13: Соціальні й економічні блага	<p>Податковий кодекс негативно вплинув на жінок-підприємниць, які працюють у малому та середньому бізнесі або за контрактом, позбавивши їх та їхні сім'ї доходів</p>			
	<p>Пенсійна реформа шляхом підвищення пенсійного віку жінок, без врахування подвійного навантаження, розриву в заробітній платі чоловіків та жінок тощо має негативний вплив на вразливі категорії жінок.</p>			
	<p>Багато жінок, які досягли "старого" пенсійного віку, втратили чи не мають роботи і змушені оформлювати пенсію, яка є менша за ту, яку вони могли би отримати за новим законом. Оформлення пенсії забирає до 6 місяців. Весь цей час ці жінки не мають засобів до існування.</p>			
	<p>Соціальна сфера:</p>			

	<p>Відсутність та обмеження у доступі до соціальних послуг.</p> <p>Наявність центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді дозволяла жінкам до 35 років та жінкам з дітьми отримувати безкоштовну допомогу соціальних працівників, психологів та юристів, була можливість перебувати у закладах соціального захисту (притулки, центри реабілітації). Після реформування органів влади на центральному рівні хвиля реформувальних торкнулась і місцевого рівня: заклади соціального призначення починають ліквідуватись, передаватись у підпорядкування іншим організаціям, не фінансуються, працівники соціальної сфери скорочуються.</p>			
	<p>Жінкам важче отримати кредити через низьку заробітну плату, яка не гарантує повернення кредитів.</p>			
<p>Стаття 14: Жінки, що проживають у сільській місцевості</p>	<p>Відсутні фахівці, центри та заклади соціального призначення не дозволяють жінкам у сільській місцевості отримати захист від домашнього насильства.</p>			
	<p>Обмежений доступ сільських жінок до ресурсів та користування ними: відсутність сучасних умов для цивілізованого побуту; важкі умови праці, в яких жінки переважно виконують ручну роботу; обмежений доступ до навчання новим технологіям та неможливість придбати технічні засоби для ведення господарства, тому що немає можливості отримати кредити та інше. Дати цифри</p>			
	<p>Обмежений доступ сільських жінок до участі у прийнятті рішень, плануванні та контролюванні процесом створення та розвитку кооперативів, особливо в стратегічних агро-економічних галузях</p>			

	<p>(наприклад, зерновиробництво та зберігання, зернотрейдерство; м'ясовиробництво), що вважається перспективним для відродження сільського господарства в Україні. Висока частка жінок в сільських радах не дає жінкам реальної можливості впливати на всі важливі аспекти сільського життя, бо діапазон рішень, які приймає сільська рада, є дуже обмеженим. Більшість важливих рішень приймають ради вищих рівнів (обласні ради - рішення про межі населених пунктів тощо, Верховна Рада - Земельний Кодекс та інші закони)</p> <p>Знову-таки, не так категорично. Багато жінок беруть активну участь у створенні кооперативів, очолюють кооперативи і, відповідно, беруть активну участь у прийнятті рішень. Те, що написано вище, більше стосується Західних областей.</p>			
Стаття 15: Рівність перед законом	Спроби вирішити питання протидії гендерній дискримінації у судовому порядку показали відсутність реальних механізмів та доступу до справедливого суду.			
Стаття 16: Шлюб і сімейні стосунки	Не затверджена Загальнодержавна програма підтримки сім'ї на період до 2015 року			
Факультативний протокол до Конвенції з ліквідації всіх форм дискримінації щодо жінок Процедура	Моніторинг Уповноваженого з прав людини свідчить про масові та системні порушення конституційних прав як жінок, так і чоловіків. За 2011 рік до Омбудсмена України надійшло майже 10 тисяч письмових звернень, з яких 5,1 тисяч — від жінок. У письмових зверненнях міститься майже 15,6 тис. повідомлень про порушення прав людини, 8,7 тис. повідомлень - у письмових зверненнях жінок. Найчастіше, порівняно з чоловіками,			

подання скарг Процедура розслідування	жінки звертаються за захистом рівності прав чоловіків та жінок, економічних прав, права на свободу світогляду та віросповідання, а також прав дитини.			
---	---	--	--	--